

mai zikă o dată, ne stândă, fără nămaî ka să împlinescă în contpa mea sănătatea minea sântă șpălită, pînă în zioa cîndă voi veni eapă ne pămîntă.

— Ihi Iisus, stătătă, căză eapă sănătatea crucei salme.

Atunci, ești o femeie din casa ce era născută drăguță de a Iisus, și, vîzindă fața lui Iisus acoperită de lacrimă, de sânge și de suflare, întinsă căzăndoașă tăpalele o pînză alături de altară zicindă-ți:

— Iisusă dălce, fără-mă bunătatea de a te stepre ne față că această sădărișă sănătate; abia a eșită din tăpalele țesătorului, a fostă pîlbîrtă de rosa dimineată ne eapă lîvezilor, și n'a fostă pînă acumă atinsă de nici o tăpă.

Atunci, Iisusă răspunse:

— Îndî tălăvămescă, bună mea Sepafia... Binevenită și dăruitoră tăă, căci tu vezi căci săfăeră... de cătă, stepre-mă sinătără față: nă-mă pochiș pedica tăpalele de la pămîntă...

— Ihi sănăta femeie pînă încheiată pînza ne față lui Iisus, steprindă-ți lacremele, steprindă-ți sângele, steprindă-ți suflare.

— Bine, zisă Iisus; și, acumă, zîltă-te la sădăruitoră tăă, Sepafia.

Sepafia se zîltă la sădăruitoră tăă, și scoasse ună șură.

Față lui Iisus se întinăpăsise ne dăruitoră, și stepre-lăciată într-o șură căci nu se putea stepre; de cătă, din mizlokuitoră acheliei căpătăne de spini căpătă frantea